

ANAITASUNA

300-301. zenb.

1975.eko agorrilaren 15ekoa

Pelota, 4 - 1.º - Bilbao-5
Tel. 23 74 49 - Apart. 495

arte eta kultu
oki ematea. Bai
a eta hazkundera*
era*, balio horik ba
iak apurtzen dituzt
sidezkoa da, minoria et
asunari politik erakunde
gutiengo* etniko horie
en dituzte; beste batzu
rik, elkar bizitzaren oir

gaitzes
cin, guztioi au
a ikas, zabal eta
hauetan arras ongi
iak. Ikasleak, gehien
ditu, baina poliki po
zetara. Honetaz gair
skemak eta esaera z
jiaren klasifikatze h

hiru
zehun

ANAITASUNAREN urtemuga* bat edo ospatzen dugu zenbaki honekin. ANAITASUNAREN partaide diren edo izan diren zenbait burkide* bildu ditugu, hori bestatzeko, geure horrialdeetan. Eta ba dugu arrazoinik hortarako, geure aldizkariaren 300. zenbakia ateratzer dugularik. 300 zenbaki. Gazte, beraz. Gazte? Bai, gazte. Geuretzat hartzen dugu kalifikatze hori. Gazte, urteen arabera.* Gazte, adorea gatik.* Gazte, gazteek egina. Gazte, gazteentzat egina.

Gaztea izan arren, edo izateagatik, historia luzea du ANAITASUNAK. Hamar urtetatik gora irautea ez da guti. Iraupenak, euskal kazetaritzaren baldintza gogorretan, ba du, besterik gabe, zer miretsirik* eta merezimendurik.

Euskal kazetagitza, ANAITASUNAREN antzera, kinka* gaiztoan dago oraindik, eta batez ere egona da. Ekonomiazko egoera argala, larria, horixe da lehen baldintza kondizionatzailea, eta nolakoa. Amateurismoa da gure ezagugarririk bereizgarriena. Ideologiazko deabru zaharrek, «fuite en avant» egitera zirikatzen gaituzte. Kazetagitza argi, arin, garden,* irakurterraz eta irakurgarri bat nola lor?

ANAITASUNAREN bizitza aldazgora bat dela pentsatuko du norbaitek. Eta ez zaio arrazoinik faltako. Baina begira! Aldazgoran zoazela, biratzea aski* duzu, aldazgora hori aldazbehera bilaka* dakizun. Gure poza doblea

azken horrialdera

da: goitutako* aldaparena eta egunen batez iritsi* nahi dugun gailurrarena. Ikus ditzagun biak

Historia, historiak

Zenbaki berezi hontan irakurleak ikus dezakeenez, historia ugariak, historia desberdinak ditu ANAITASUNAK. Barea ezik beste dena izan da ANAITASUNAREN bizitza. Batzuk uste,* bestek opa,* mila aldiz aldarrikatu* izan da ANAITASUNAREN azkena. Talde desberdinak, joera diferenteak, zuzendari berriak. Eta, aldakuntza bakoitzarekin, ANAITASUNAREN egin zuela pentsatzen zen. Baina ANAITASUNA beti piztu da bere errautsetatik. Susmo bat: Euskal Herriaren —talde ekintzaileen— memento berezi bakoitza, azken urteotan, ez ote da gero ANAITASUNAREN aldakuntzekin parekatu bezala ikusten ahal? Euskal Herriaren burrukaren ispilu ona da agian* ANAITASUNA. Testigu eta akuilari.

Azken urteotako ANAITASUNAREN historian konstante bat agerian jarri behar da: burruka non, ANAITASUNA han. Aise frogatu daiteke gure hamabostekariaren lekukotasun, bertakotasun hori. Sozialismoaren eta euskaltzaletasunaren gorabeheretan, han dago ANAITASUNA. Ikastolaren hauzian, han dago ANAITASUNA. Alfabetatzearen ekinaldian, partaide da ANAITASUNA. Euskara batuaren arazoan, aitzindari da ANAITASUNA.

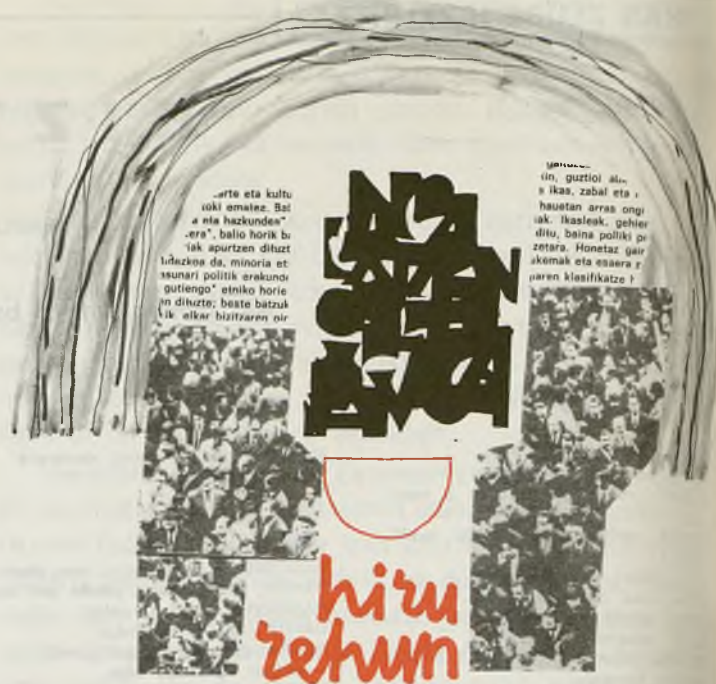
Burrukakari fama du ANAITASUNAK. Beti asmatu* eta asmatuko duelako pretentsiorik gabe, ausarta* izan behar dela pentsatzen du, ixilpeko kontradizioak argitaratu ekartzeko; kritika zorrotza, agian mingarria, premiazko dela sarritan, Euskal Herri berri baten alde bada. Leku, burruka, hauzi guztietan, etorkizuneko joera eta indar aitzindariak defendatzen, babesten, bulizatzen, sendoagotzen ikusten dugu ANAITASUNA. Ez da orain ANAITASUNAREN historia errekupeartzeko edo eta berriz idazteko ordua, oraingoan geure gustura egingo bagenu ere. Hor dago ANAITASUNAREN bidea. Bide hori linea zuzen batek baino lerro hautsiak agian hobeto adieraz lezake, nahi bada. Baina nekez uka daiteke, izpiritu berritzaile eta piztaile baten historia ez denik.

Gizon bati eskerrak

Historia guztian, kinka larri guztietan, irakurle ohar-tuak gizon baten presentzia azpimarkatzen du. Haren eta ANAITASUNAREN historiak batera doaz luzaro. ANAITASUNA sortu, gidatu, indartu, zabaldu, zuzendu, txukundu... egin duena, gizon hori berori da. 60 urtetako gazte bat. Nor? Erraza da asmatzea: Imanol Berriatua. ANAITASUNA horren txukun eta egoki agertzen bada, Imanoli zor diogu. Honen lanik bereziena, hizkuntzazkoa da orain. Hizkuntzaren aldetik ANAITASUNA osoa zuzentzea, dena bateratzea, ahalik gehien erraztea. Lan isila, baina zein eraginkorra! Gure zorionak eta eskerrak Imanoli!

Bila eta bila

ANAITASUNA ez da geldi egoteko jaioa. Azken aldion —urtebete pasatuxe— berrikuntza premiazko bat izan zuen. Hildo* berri baten atzetik ari gara harez gero. Irakurke, dagoeneko, ohartu da nonbait, formula egoki eta finkatu baten bila gabiltzala. Ez dugu oraindik aurkitu.

Baina ANAITASUNAREN oraingo —eta orainartearaino— ahuleziarik* arriskutsuena ez dator hortik. Beste nonbaitetik dator: ekonomiatik, diru aldetik. Zergatik uka? Irakurleak, gure buztinezko zangoak ezagut ditzan komeni da. Legezkoekin batera, ekonomiazko mugak dira guretzat larrienak. Dirurik ez dugulako, ez dugu infra-estruturaz egokirik, ez dugu lankide liberaturik, ez idazle profesionalik. Dirurik ez dugulako gelditzen dira erdi abortaturik Zuzendaritzaren ahalak eta ANAITASUNAREN asmoak eta eginkizunak. Ekonomiazko egoeraren larritasuna ez luke sekula ahantzi behar ANAITASUNAZALEAK, bai aldizkaria balioztatzerakoan* bai laguntza eskaintzerakoan.

Euskal «newsmagazine» bat?

Euskal «newsmagazine» bat bilakatuko ote da ANAITASUNA? Aldizkari mota horik* dira, gaur egun European arrakastarik* handiena dutenak.

Bitan adarka* gaitzke. Eritzien aldizkari bat egingo dugu, ala berri soilena? Gure pretentsioa bietarik egitea da. Euskal mundua gure inguruko prentsatik kanpora dagoenez, lekuz batipat* Euskal Herriari atxekiko* gatzazkioke, ghettorik egin gabe. Problematikaz nola situatzen garer, gure irakurleak ba daki; baina ez goaz deus zehatzagorik esatera, inongo Inkisidoreri geure kontrako harmarik eskain ez diezaiogun. Problematika hortan euskaldunok ez gaude bakarrik. Munduko berriak beharrezko ditugu. ANAITASUNAK ba du munduko gertakariak eta konronteak baloratzeko biderik eta modurik.

ANAITASUNAK, bada, gertakariaren ondoan egon nahi du, batez ere inguruko prentsaren eremutik* kanpoko gertakariaren ondoan. Kazetagintza bizi bat behar dugu.

Gero, gertakariaren ihes azkarraren azpitik —jazotzerari loturik bai, baina barnago sarturik—, azpiko mugimendu hori, aldakuntza sakon hori, ideien alde* ezkutu eta esangabe hori plazaratu nahi luke ANAITASUNAK. zenbaki berezi eta «dossier» batzuren bidez. Hontan, euskal irakurlearentzat erreferentzi puntu bat eta behar-kizun* bat izan gura luke ANAITASUNAK.

ANAITASUNA —aldizkari bat mugimenduan—, lan talde eta idazle ekipa on batekin, euskal gizarte berri baten piztaile izango da. Nahi luke izan. Izango da, irakurle, zure laguntzarekin.

Joan Mari TORREALDAY